

[**Ministeren for handel, industri og søfart.**] slaget, hvor der står, at det er anset for påkrævet, at priskontrolrådet har adgang til i tilfælde, hvor dette måtte være rimeligt, ved regulering af hidtil anvendte nettoavancer helt eller delvis at imødegå virkningerne af de ved den pr. 1. marts 1951 indtrådte lønstigninger forøgede udgifter. Hertil kan jeg henviser det ærede medlem hr. Aksel Larsen.

De øvrige betragtninger vedrørende de ændringsforslag, det ærede medlem hr. Aksel Larsen har stillet, mener jeg ikke der er nogen anledning for mig til at komme nærmere ind på, men jeg vil dog gerne tilføje i anledning af de oplysninger, det ærede medlem fremkom med med hensyn til genskaffelsesprisen, at for en række varers vedkommende, for så vidt angår konfektion og også udenlandske metervarer, har der været gennemført ordninger, hvorefter kostprisen er blevet lagt til grund for prisberegningen.

De ændringsforslag, det ærede medlem hr. Aksel Larsen har stillet, kan jeg ikke tiltræde. Det forslag, jeg har fremsat, er fremkommet under de forhandlinger, vi havde før påske, og hvorved der opnåedes enighed, og jeg kan derfor ikke tiltræde de stillede ændringsforslag, men må anbefale at stemme imod dem.

H. C. Hansen: Mit partis ærede ordfører har i går, som man vil se i tidenden sp. 3399—3400, givet udtryk for mit partis standpunkter og også nævnt de ønsker, vi havde fremført under de stedfundne forhandlinger om videregående ændringer. Det fremgår også af mit partis ordførers bemærkninger i går, at det forslag, som den højtærede handelsminister har forelagt, er et resultat af de forligsforhandlinger, der har været ført, og i konsekvens heraf må jeg meddele, at mit parti ikke kan stemme for de forslag, det ærede medlem hr. Aksel Larsen har stillet.

Tholstrup: Da vi nu taler om prisloven, er der anledning til at erindre om, at de 4 gamle partier under forhandlingerne den 18.—19. f. m. blev enige om at ophæve maksimalprisen på huder og om at gennemføre en meget indviklet plan til afløsning af hudeordningen, så indviklet, at de åbenbart ikke selv kan finde ud af den, for nu er der gået 5 uger, hvor læderbranchen ikke har kunnet få svar på, hvorledes den nye hudeordning skal være, og det afstedkommer store besværligheder for denne branche.

Jeg vil gerne have lov til til at læse en klausul op, som i disse dage, eller siden disse forhandlinger fandt sted, er blevet udsendt fra læderfabrikkerne til læderhandlerne, til dem, der køber læder til forskellige formål, og som viser, at det er ganske håbløst og uholdbart for produktionen, at man ikke har faste priser at handle med. Der skrives følgende:

„Idet vi hoslagt sender faktura over læder og artikler fremstillet af læder, dateret 26. april 1951, må vi meddele Dem, at vi hos vore leverandører ikke kan købe råvarer uden at respektere en klausul om efterbetaling, dersom ændringerne i hudeordningen medfører tilladelse fra myndighederne til en sådan efterbetaling for råvarer, der er leveret fra og med den 19. marts d. å.

Som følge heraf tager vi det samme forbehold ved ovennævnte vareleverance, således at forstå, at De, dersom ændringerne i hudeordningen medfører tilladelse for os til at foretage en lignende efterfakturering, må betragte den nu sendte faktura som en foreløbig faktura, og en efterregulering vil finde sted i forhold til de nye priser.

Modtagelsen af varerne ifølge ovennævnte faktura betragter vi som Deres godkendelse af den eventuelle forpligtelse til efterbetaling.“

Se, hvis man skal handle på den måde, skal man faktisk sige til kunder, som køber en taske eller et par sko: ja, prisen er 50 kr., men I må regne med, at jeg kommer med en efterregning; jeg ved endnu ikke, hvor stor den bliver, men når engang rigsdagen eller regeringen har taget sig sammen til at lave en hudeordning, kommer jeg med en ekstraregning på måske 5 eller 10 kr. på dette par sko. Det bliver vist vanskeligt at opretholde en almindelig forretningsgang under sådanne forhold, og at det er blevet vanskeligt, ses af, at flere skotøjsfabrikker har lukket og flere garverier kører på halv kraft, med indskrænket drift, og det betyder altså arbejdsløshed. Når der ikke er kommet en hudeordning, holdes nemlig huderne tilbage, fordi der ventes højere hudepriser, og så får de ikke noget at arbejde med; og de tør heller ikke købe, for de ved ikke, hvilke priser de skal beregne sig. Jeg vil derfor gerne stille det spørgsmål til den højtærede handelsminister, om læderbranchen yderligere skal vente til efter den 8. maj, når næste møde i denne høje sal skal holdes, eller om regeringen vil tage sig sammen til en hurtig afgørelse, så større arbejdsløshed kan undgås.